

(अतम् । यथा, ऋग्वेदे । ४ । ५२ । ११ ।
 “वयं स्वाम यशसो जनेषु ।”
 “यशसः कौर्त्तरत्नस्य वा ।” इति तद्गाथ्ये
 सायणः ॥ त्रि, यशस्वी । यथा, ऋग्वेदे । ८ ।
 ७६ । ५ ।
 “त्वमिह यशस्य ज्योतिषो भवस्यते ।”
 “त्वं यशसाः यशस्वसि भवसि ।” इति तद्गाथ्ये
 सायणः ॥)
 यशःपटहः, पुं, (यशःपटकः पटहः । शाकपाथिव-
 वत् समासः ।) टका । इत्यमरः । १ । ७ । ६ ॥
 यशःशेषः, त्रि, (यश एव शेषोऽस्य ।) ऋतः ।
 इति हेमचन्द्रः । ३ । ३८ ॥ (यथा, कथासरित्-
 सागरे । ६१ । ४४ ।
 “ततः क्रमेण तेनेव स्मरञ्जुरभरोयणा ।
 प्रचीयदेहः प्रययौ स यशःशेषतां वृषः ॥”)
 मरुतो, पुं ।
 यशदं, स्त्री, धातुविशेषः । दक्षा इति भाषा । यथा,
 “यशदं रङ्गसदृशं रीतिहेतुस्य तन्मतम् ।
 यशदं तुवरं तित्तं शीतलं कपपित्तद्वत् ।
 चक्षुष्यं परमं मेहान् पाक्षुं श्वासश्च नाशयेत् ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 यशस्करः, त्रि, कौर्त्तिकारकः । सुखातिजनकः ।
 यशस्करोति य इत्यर्थे (“कनो हेतुताच्छील्यलु-
 कोन्मेषु ।” ३ । २ । २० ।) इति टप्रत्ययेन निष्पन्नः ।
 यशस्करो विद्या इति आकरणम् ॥ (यथा,
 मनौ । ८ । ३३ ॥
 “एतेषां नियहो राज्ञः पशानां विषये स्वके ।
 साम्नाय्यलुत् सजात्येषु लोके चैव यशस्करः ॥”
 विश्वुत्तत्रविशेषे, स्त्री । यथा, नारसिंहे ६२ अः ।
 “विरजं पुष्यवत्यायां बालश्चामीकरे विदुः ।
 यशस्करं विपाश्यायां माहिष्वायां हुताशनम् ॥”
 शोभावतीपुर्थां जाते ब्राह्मणविशेषे, पुं । यथा,
 कथासरित्सागरे । १०४ । १६ ।
 “तस्यां यशस्करो नाम विद्वानाटो बहुकतुः ।
 ब्राह्मणोऽभूदभूतस्य सत्पत्नी मेखलेति च ॥”)
 यशस्या, स्त्री, (यशसे हिता । यशस् + यत् ।)
 जीवन्ती । ऋद्धिनामौषधिः । इति राज-
 निर्वण्डः ॥
 यशस्वान्, [तृ] त्रि, (यशोऽस्यस्य । यशस् + मतुप् ।
 मस्य वः ।) कौर्त्तिविशेषः । इति आकरणम् ॥
 (यथा, अथर्ववेदे । ६ । ५८ । २ ।
 “यद्यन्तो द्यावापृथिवीर्यशस्वान्
 यथाप च्योषधीषु यशस्वतीः ॥”)
 यशस्विनी, स्त्री, (यशस्विन् + डीष् ।) वनका-
 र्पासी । इति शब्दरत्नावली ॥ यवतित्ता । महा-
 ष्योतिश्चती । इति राजनिर्वण्डः ॥ (सत्यव्रतस्य
 पत्नी । यथा, कथासरित्सागरे । ७३ । २५७ ।
 “अहं यशस्वती नाम राजसेवासुजीविनः ।
 भार्या सत्यव्रताख्यस्य विप्रस्येहामलान्वया ॥”
 गङ्गा । यथा, काशीखण्डे तप्तहस्त्रनामकथने ।
 २६ । १४१ ।
 “यशस्विनी यशोदा च योग्या युक्तात्मसेविता ॥”)

यशस्वी, [नृ] त्रि, (यशोऽस्यस्येति । यशस् +
 “अस्मायेति ।” ५ । २ । १२१ । इति विनिः ।)
 यशोविशेषः । कौर्त्तिमान् । इति आकरणम् ॥
 (यथा, मनौ । ६ । ३३४ ।
 “विप्राणां वेदविदुषां यदृश्यानां यशस्वि-
 नाम् ।
 शूश्रूषेव तु शूद्रस्य धर्मो नैःश्रेयसः परः ॥”)
 यशोदः, पुं, (यशो ददातीति । दा + कः ।)
 पारदः । इति राजनिर्वण्डः ॥ (कौर्विःपि-
 ष्यते । यथा, वाराहै ।
 “सुवर्णं रजतं तान्नं रङ्गं यशोदमेव च ।
 वीर्यं जौह्वश्च वसेते श्रातवो गिरिसम्भावः ॥”)
 यशोदातरि, त्रि ॥
 यशोदा, स्त्री, (यशो ददातीति । दा + कः । टाप् ।)
 गन्धपत्नी । यथा, श्रीभागवते १० स्कन्धे ।
 “नन्दः किमकरोद्भ्रूणन् श्रेय एवं महोदयम् ।
 यशोदा वा महाभागा यपौ यस्यास्तनं
 हरिः ॥”
 (द्वितीयमाता । यथा, हरिवंशे । १८ । ६० ।
 “तेषाम् मानवी कन्या यशोदा नाम विश्रुता ।
 पत्नी सा विश्वमहतः क्षुधा वै उद्वृण्मन्वः ।
 राजर्षेर्जननी चापि द्वितीयस्य महात्मनः ॥”
 यशोदातरि, त्रि । यथा, तैत्तिरीयसंहिता-
 याम् । ४ । ४ । ६ । २ ।
 “यशोदां त्वा यशसि तेजोदां त्वा तेजसीति ॥”)
 यष्टा, [च] पुं, (यजते इति । यज् + ष्ट् ।) याग-
 कर्त्ता । तत्पर्यायः । यजमानः २ । इत्यमरः । १२ ।
 ७ । ८ । (यथा, मार्कण्डेये । १२० । २ ।
 “स दानशीलो यष्टा च यज्ञानामवनीपतिः ॥”)
 यष्टिः, पुं, (इच्छते इति । यज् + बाहुलकात्
 तिः । इति उणादित्तौ उज्ज्वलदत्तः । ४ । १७६ ।)
 ध्वजदण्डः । इति विश्वशब्दरत्नावली ॥ भुज-
 दण्डः । इति मेदिनी । टे, २६ ॥
 यष्टिः, पुं, स्त्री, (यजते सङ्गच्छते । यज् + तिः ।)
 तन्तुः । इति शब्दमाला ॥ हारलता । (हारा-
 वलिः । यथा, रघौ । १३ । ५४ ।
 “कचित्प्रभावेपिभिरिन्द्रनीले-
 र्मुक्तामथौ यष्टिरिवाशुविद्धा ।
 अन्यत्र माला सितपङ्कजानां
 इन्द्रीवरेरुत्खचितान्तरेव ॥”
 “यष्टिः हारावलिः ॥” इति मल्लिनाथः ॥ * ॥)
 भागी । मधुका । शब्दभेदः । इति मेदिनी ।
 टे, २६ ॥ शेषस्य पर्यायः । दण्डः २ । जगुडः ३
 इति हेमचन्द्रः । ३ । ४४६ ॥ तद्दानफलं यथा,
 वद्विपुराणै ।
 “यष्टिं ये तु प्रयच्छन्ति नेत्रह्रीने सुदुर्बले ।
 तेषाम् विपुलः पुंसं सन्तानो मोहवर्जितः ॥”
 (स्त्री, शाखा । यथा, कुमारे । ६ । २ ।
 “चूतयष्टिरिवाभ्यासे मधौ परभृतोन्मुखी ॥”
 “चूतयष्टिः चूतशाखा इव ॥” इति तत्र मल्लि-
 नाथः ॥ यष्टिमधु । तत्पर्यायः । यथा,
 “यष्ट्याहं मधुकं यष्टिः कौतकं मधुयष्टिका ।

यष्टिमधु खलेजाता जलजातिरवा पुरा ॥”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
 यष्टिकः, पुं, (यष्टिरिव । कन् ।) जलकुण्डः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ (यष्टि + खार्थे कन् ।)
 दण्डश्च ॥
 यष्टिका, स्त्री, (यष्टि + खार्थे कन् । टाप् ।) हार-
 भेदः । यथा,—
 “यष्टिका दण्डिका चैव तिलका वारिकेवपि ॥”
 इति जटाधरः ॥
 वापी । यथा,—
 “पखलं दीर्घिका वापी यष्टिका मीनगोषिका ॥”
 इति चिकित्साशेषः ॥
 यष्टिमधुका । यथा,—
 “अथ यष्टीमधुकं खान्मधुयष्टी तु यष्टिका ।”
 इति शब्दरत्नावली ॥
 जगुडः । यथा,—
 “अथ यष्टिश्च यष्टी च यष्टिर्दण्डो च यष्टिका ।
 दण्डः काकोऽपि जगुडः पशुत्रो दण्डको-
 ऽपि च ॥”
 इति शब्दरत्नावली ॥
 यष्टियष्टः, पुं, (यष्टिं यष्टातीति । यष्टि + यष्ट +
 “शक्तिनाङ्गलाङ्गुशयष्टितोमरेति ।” ३ । २ । ६ ।
 इत्यस्य वार्त्ति० अच् ।) यष्टिधारकः । जगुड-
 याहौ । इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥
 यष्टिमधु, स्त्री, (यष्ट्यां मधु माधुर्मस्य ।) यष्टि-
 मधुका । इति हजालुधः ॥ (यथास्य पर्यायः ।
 “यष्ट्याहं मधुकं यष्टिः कौतकं मधुयष्टिका ।
 यष्टिमधु खलेजाता जलजातिरवा पुरा ॥”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
 यष्टिमधुका, स्त्री, (यष्टिमधुवत् कायतीति । के +
 कः ।) यष्टिमधु । तत्पर्यायः । कौतकम् २ मधु-
 कम् ३ मधुयष्टिका ४ । इत्यमरः । २ । ४ । १०६ ॥
 यष्ट्याहम् ५ यष्टिः ६ खलेजातं सैत् यष्टिमधु ७
 जलजा चेत् अतिरवा ८ । इति रत्नमाला ॥
 अपि च ।
 “ज्येष्ठीमधु तथा यष्टीमधुकं कौतकं तथा ।
 अन्यकौतकं तसु भवेत्तोये मधुलिका ॥”
 अस्या गुणाः ।
 “यष्टी हिमा गुरुः खादौ चक्षुष्या बलवर्ध-
 णत् ।
 सुस्निग्धा मुक्ता केश्या खर्था पित्तानिला-
 र्जित् ।
 त्रयशोषविवच्छर्दिदृश्यान्बानिचयापहा ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 यष्टी, स्त्री, (यष्टि + “लदिकारादक्तिनः ।” इति
 डीष् ।) यष्टिमधु । इति भावप्रकाशः ॥
 (यथास्याः पर्यायः ।
 “यष्टी यष्ट्याह्यं प्रोक्तं मधुकं मधुयष्टिका ॥”
 इति गारुडं २०८ अध्यायः ॥
 तथास्या गुणाः । भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ ।
 “यष्टी हिमा गुरुः खादौ चक्षुष्या बलवर्ध-
 णत् ।